

ты, Иванчо, отъ тѣхъ. Твоя-тъ благій небесный Баща тя създаде толко да си различенъ отъ тѣхъ. Животны-ты не познаватъ нищо за Него, и за това не могатъ да го обычатъ. А ты знаешь много работы за Него: и колкото повече учишь за Него, толко повече трѣбува да го обычашъ.

И. Ты ми каза, мамо, че въ тѣло-то ми има много любопытны части: има ли и душа-та ми такыва части?

М. Нѣма, сынко. Помни, че душа-та никакъ не є прилична на тѣло-то ти: тя не є вещество, не можешъ да ѳх похванешъ, не можешъ да ѳх раздобишь; понеже нѣма часть.

Душа-та ти, Иванчо, прави много и различни вещи: и когато искаме да говоримъ за различни вещи, които тя прави, трѣбува да употрѣбляваме и различни думы. Нѣкога имашъ единъ видъ на чувствованіе и казувашъ че си благодаренъ. А нѣкога имашъ друго чувствованіе, и казувашъ, че не си благодаренъ. Нѣкога мя обчашъ и казувашъ, че имашъ благодареніе да правишь що ти казувамъ, и тогава тя наричамъ добро дѣте. А нѣкога бывашъ упоренъ, и не мя слушаешь, и тогава ти казувамъ: лошо дѣте. И нѣкога желаешъ да възблагодаришь Еленкж, и ти казувамъ, че правишь добрѣ, и че трѣбова сякога да си добрѣ къмъ неѳж.

Единъ день она ти зѣ топкж-тж, и побѣгна, а ты ся спусна подиръ неѳж, и щѣше да ѳж ударишь: тога ты нѣмаше добро чувство-